

86. Én szívem, ébredj

Oscar Ahnfelt
(1813–1882)

Én szí- vem, éb - redj és so - se ret - tegi!

Él ma is Krisz - tu - sod, biz - tat a hír.

Hű szí - ve né - ked Harc - ban a vér - ted,

S ná - la se - bed - re, ím, ké - szen az ír.

2. Mindened van, lásd: mennyben Atyád él, Szent Fia szíve kitérve feléd. S kézen fog téged, Visz, von a Lélek. Néked, ím, ennyi se' volna elég?

3. Titkon eléd áll, vigasza drága, S bár ma tekinteted bús, szomorú, Szűnik a harcod, Felderül arcod, Semmibe oszlik el mind a ború.

4. Higgy, ha nem is látsz! Mint nap az égen, Bús borulatban is véled az Úr. Köd, ha takarja, Áttöri karja, S ontja sugárait rád pazarul.

Carl Olof Rosenius (1816–1868)